

Az
Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.
részére

A
Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
Nyíregyháza
Toldi u. 1.
4400
útján

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1528-eb/2017
Érkezett:	2017 JÚL 21.
Példány:	1
Melléklet:	8 db
Kezelőiroda:	fb

útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] Kft. [REDACTED] indítványozó P.1. szám alatt csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk – dr. Kovács Előd ügyvéd (Kovács Előd Ügyvédi Iroda, 1065 Andrásy út 6. II. 4.) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az indítványozónak az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény –ellenes jogszabály alkalmazása folytán sérült az Alaptörvényben biztosított joga, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az Abtv. 28. §-a szerint „Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

A fentiekre tekintettel:

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

II. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytatni szíveskedjen.

Indítványozó kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a megjelölt bírói döntések felülvizsgálata során vizsgálni szíveskedjen, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 272. § megfogalmazása kellőképpen pontos tekintetben hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem mikor utasítható el.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért jogszabályi bírói döntések megnevezése, a határidő-számításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja stb.):

Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítélete (P.1 szám alatt)

A **Nyíregyházi Törvényszék**, mint másodfokú bíróság által hozott 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítélete (P.2. szám alatt)

Elsőfokú eljárás ügyszám: **Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság által hozott 2.M.460/2013/28. számú ítélete** (P.3. szám alatt)

Az Alkotmánybíróságnak tekintettel kell lennie arra, hogy a Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítélete a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.613/2015/10.. számú ítéletét és a Nyíregyházi Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság 2.M.460/2013/28. eljárásban hozott ítéletét teljes terjedelmében vizsgálta felül, ami – az Abtv. 43. § (4) bekezdésére is figyelemmel – alapot adott az Alkotmánybíróságnak arra, hogy a bírósági eljárás egészét vizsgálja felül.

A Kúriai ítélet kézhezvételének időpontja: 2017. május 8. napja.

2. Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt **tisztességes eljáráshoz** való jog:

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt **jogorvoslathoz** való jog:

XXVIII. cikk 7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

3. A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege)

A Nyíregyházi Közigazgatási-és Munkaügyi Bíróság 2.M.460/2013/28. számú elsőfokú ítéletében megállapította, hogy „*az alperes Nyíregyházán 2013. július 2. napján kelt a felperes vonatkozásában kiadott felmondása jogellenes.*„

Az ítélet ellen az Indítványozó nyújtott be fellebbezést.

Az ügyben másodfokon eljáró **Nyíregyházi Törvényszék** 4.Mf.20.613/2015/10. számú jogerős (P/3. sz. alatt mellékelten csatolt) ítéletében a fenti határozatot helyben hagyta:

A jogerős ítélet ellen az Indítványozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet.

A Kúria Mfv.I.10.397/2016/4. számú ítéletében a Nyíregyházi Törvényszék 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

Indítványozó *tisztességes eljáráshoz való jogának csorbítása* az alábbi pontra tekintettel történt:

(1) a felügyelő bizottsági tagsági tevékenység ellátására irányuló jogviszonynak a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 272. § (1) – (3) bekezdése kirívóan okszerűtlen és jogszabályellenes értékelése-

4. Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria ítélete [48] és [49] bekezdésében az alábbi megállapításokat tette:

„A felperes munkaköre a fentiek alapján az Mt. 208. § (1) bekezdése szerint vezető állásúnak minősült függetlenül attól, hogy a munkaszerződésében nem ekként minősítették, az SZMSZ-ben pedig a törvényi rendelkezéssel szemben munkajogilag nem tekintették vezető állású munkavállalónak. Ezért a munkáltató indokolás nélkül felmondhatta a munkaviszonyát (Mt. 210. § (1) bekezdés b) pont).

Az alperes azonban a felülvizsgálati kérelmében jogszabálysértésként nem hivatkozott az Mt. 210. § (1) bekezdés b) pontja, 66. § (1) bekezdés megsértésére, ezért a fentebb kifejtettek miatt a Pp. 272. § (2) bekezdése alapján a megsértett jogszabályhely megjelölése hiányában ezen rendelkezésekre tekintettel nem vizsgálhatta felül a jogerős ítéletet.”

A fentiekre tekintettel megállapítható, hogy a Kúria alperes álláspontját, anyagi jogi szempontból annak minden tekintetében osztotta, azonban a Pp. 272. § (2) bekezdésében foglaltakra tekintettel azt nem vizsgálhatta felül.

A Kúria döntése megerősítéseként hivatkozott a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK véleményben foglaltakra.

„A felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja [Pp. 272. § (2) bek.]. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt pedig a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. Amennyiben a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős határozatot több önálló jogszabálysértésre hivatkozással támadja, valamennyi felülvizsgálati támadásnak külön-külön rendelkeznie kell a Pp. 272. § (2) bekezdése által meghatározott tartalmi követelményekkel. A jogerős határozat több rendelkezése ellen irányuló felülvizsgálati kérelem esetén a felülvizsgálati kérelemnek a törvényben előírt tartalmi kellékeket kérelmenként külön-külön kell tartalmaznia és ezek hiánytalan meglétét a Kúria is külön-külön vizsgálja. (1/2016. (II.15.) PK vélemény 4-6. pont.)”

Ezzel szemben indítványozó álláspontja az, hogy a Pp. 272. § (3) bekezdése alapján a Kúriának az alperes felülvizsgálati kérelmével érdemben foglalkozva, annak helyt kellett volna adnia.

Pp. 272. § (3) Ha a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható el.

Ténykérdés, hogy a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történt hivatkozás a jogszabálysértés tényére: alperes álláspontja szerint a felperes vezető állású munkavállalónak minősült, akivel szemben élni lehetett az *indokolás nélkül felmondás jogintézményével*.

Indítványozó álláspontja szerint a Pp. 272. § (3) bekezdése önmagában értelmezve azt teszi lehetővé a felülvizsgálati kérelmet benyújtó félnek, hogy kérelme akkor is érdemben eldöntésre kerüljön, amennyiben az tartalmilag helyes, és csak a megsértett jogszabályhely kerül –akár elírás okán tévesen megjelölésre - a valódi jogalkotói szándék éppen itt érhető tetten,

Indítványozó csak zárójelben kívánja megjegyezni, hogy maga a Kúria ítélet is például tévesen jelölte meg, hogy 1/2016. (II.15.) PK vélemény melyik pontjára hivatkozással utasította el a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat: 4-6. pontra hivatkozik, annak ellenére, hogy a hivatkozott PK. vélemény 3.-6. pontjából idéz – mégis mindenki pontosan érti azt, hogy a t. Kúria mire kívánt hivatkozni.

I

Indítványozó hangsúlyozottan elő kívánja adni, hogy az anyagi jogilag helyes értelmezése a jogszabályoknak, a Kúria eljárásában csak és kizárólag azért nem került vizsgálatra, mert indítványozó a felülvizsgálati kérelmében nem jelölte meg az Mt. Mt. 210. § (1) bekezdés b) pontját és az Mt. 66. § (1) bekezdését.

Ennek kapcsán fel kívánjuk hívni a figyelmet arra a tényre, hogy a Kúria által felülvizsgálni kért a Nyíregyházi Törvényszék, mint másodfokú bíróság által hozott 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítélete, a maga 13 oldalán egyáltalán nem tartalmaz hivatkozást az új Mt. 210. § (1) bekezdésére!

Indítványozónak tehát úgy kellett előterjesztenie a felülvizsgálati kérelmét a másodfokú döntéssel szemben, hogy abban nem történt hivatkozás a Kúria által hiányolt jogszabályhelyre, csak és kizárólag az Mt. 208. § -ára – amely tartalmilag a jelen eljárás valódi kérdéséről szól. Arról, hogy a felperes vezető állásúnak minősül vagy sem; annak eldöntése, hogy ezt követően vele szemben a felmondást indokolni kell vagy sem, már ezen kérdés eldöntését követően egyértelmű – nem szükséges.

Nem véletlen tehát, hogy az egész, éppen 4 éve zajló eljárás is ekörül a jogszabályhely, vagyis az Mt. 208. §-a körül forgott, amelynek alátámasztására az alábbiakat adjuk elő:

Felperes 2013. július 25. napján kelt keresetlevelében kérte „a tisztelt Munkaügyi Bíróságot, hogy ítéletében állapítsa meg a munkaviszonyom jogellene megszüntetésének voltát, valamint kötelezze a korábbi munkáltatómat az alperest 12 havi távolléti díjnak megfelelő összeg megfizetésére....Keresetem jogalapjaként az Mt. 82. § (1) bekezdését, illetve 83. §-át jelölöm meg.”

A keresetlevél 16. és 17. oldalán a felperes csak és kizárólag az Mt. 208. § (1) bekezdésére hivatkozott, mint az alperes által megsértett jogszabályhely:

pl.

„Az Mt. 208. § (2) bekezdése a munkaszerződésre a vezetőre vonatkozó rendelkezések alkalmazását írhatja elő, ha a munkavállaló működése szempontjából kiemelkedő jelentőségű vagy fokozottan bizalmi jellegű munkakört tölt be...” (16. oldal utolsó bekezdés)

„Kizárólag a munkáltatói felmondásból értesültem arról, hogy az Mt. 208. § (1) bekezdése alapján vezető állású munkavállalónak minősítettek.” (17. oldal 1. bekezdés utolsó mondat)

A felperes a keresetlevelében nem jelölte meg konkrétan, hogy az általa sérelmezett jogszabálysértés az Mt. 210. § (1) bekezdése lenne (!!!), jogszabályhelyként csak és kizárólag az Mt. 208. § (1) bekezdése került megjelölésre.

A Nyíregyházi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság által hozott 2.M.460/2013/28. számú ítéletében, annak 6. oldal 7. bekezdésében az alábbi megállapításokat tette:

„A bíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy ezért a felperesre nem alkalmazhatók a 2012. évi törvény az új Mt. 210. § (1) bekezdés b) pontjában foglaltak, mivel a felperes nem minősül az a 2012. évi I. törvény az új Mt. 208. §-a alapján vezető állású munkavállalónak.”

A másodfokon hozott ítélet kapcsán pedig ismételten előadjuk, hogy a Nyíregyházi Törvényszék, által hozott 4.Mf.20.613/2015/10. számú ítélete a maga 13 oldalán egyáltalán nem tartalmaz hivatkozást az új Mt. 210. § (1) bekezdésére!

Indítványozó a másodfokon született ítélete ellen benyújtott, a Pp. 272. § (2) bekezdése szerinti felülvizsgálati kérelmében így nem is volt abban a helyzetben, hogy előadja - a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése mellett -, hogy a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

Specifikusan a bírói döntésekkel szemben benyújtott alkotmányjogi panaszokkal kapcsolatban a 7/2013. (III. 1.) AB határozat azt állapította meg, hogy: „Az Alkotmánybíróság hatásköre a korábban hatályban volt Alkotmány szerint elsősorban a szabályozási környezet alkotmányosságának vizsgálatára terjedt ki. [...] Ennek megfelelően a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerével összefüggésben kimunkált gyakorlat elsődlegesen az eljárásjogi jellegű szabályozási környezettel szemben szolgál alkotmányos mérceként. A 2012. január elsején hatályba lépett Alaptörvény az Alkotmánybíróság új, alaptörvényi szintű feladataként határozta meg a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. [...] Ebből következően az Alkotmánybíróság a bírói döntések alaptörvény-ellenességének vizsgálatakor a korábban hatályban volt Alkotmányban megfogalmazott azonos vagy lényegi tartalmát tekintve hasonló alaptörvénybeli szabályokkal összefüggésben a korábban kimunkált alapvető alkotmányos értékek közül elsődlegesen azokat használja fel, amelyek természetüknél fogva alkalmasak arra, hogy a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megítéléséhez mérceként szolgáljanak. Az Alaptörvényben megfogalmazott tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének elemei ennek megfelelően a magyar jogrendben immáron egy olyan alkotmányos mérceként jelentenek, amely a jogszabályi környezetten túl, az egyedi ügyben hozott bírói döntések megítéléséhez is alapul szolgálnak.” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [25]–[26]; hasonlóan: 21/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [60]}

A Pp. érintett szabályainak értelmezése a Kúria feladata volt, mely a jogorvoslathoz való joggal összefüggésben alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést és a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vet fel!

A tisztességes eljáráshoz való jog [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése] érvényesüléséhez ugyan szükséges, hogy ha a jogalkotó megteremti a rendkívüli jogorvoslat lehetőségét, akkor a bíróság a kérelmezők indítványait kimerítse, és határozatait megfelelően megindokolja, a Kúria döntése e tekintetben jelentős alkotmányossági kérdést vet fel.

Az Alkotmánybíróságnak elsősorban azt kell vizsgálnia, hogy a bíróság által az ügyre alkalmazandónak ítélt **jogszabály értelmezése során mennyiben jutottak érvényre a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból fakadó követelmények**.

Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróságnak át kell tekintenie az indítványozóval szemben foganatosított bírósági döntésekben és az alkotmányjogi panaszban is meghivatkozott, hatályos – jogszabályi háttérét.

Az Alaptörvény a XXVIII. cikk (7) bekezdésében kimondja, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

A jogorvoslathoz való jog az ügyféli jogok érvényesítésének egyik legfontosabb garanciája, általános jelleggel áll fenn, azonban gyakorlása feltételhez kötött. Tekintettel kell lenni arra, hogy ne csak formálisan valósuljon meg a jogorvoslat lehetősége, hanem az ténylegesen is alkalmas legyen arra, hogy betöltse szerepét a jogrendszerben.

Hivatkozni kívánunk a 3/2017. (II. 21.) AB határozatra, amely szerint

„Az Alkotmánybíróság jellemzően akkor vizsgálhatja érdemben a bírói jogértelmezés hibájára alapított alkotmányjogi panaszt, ha az eljáró bíróság az előtte folyamatban volt, valamely alapvető jog szempontjából releváns ügynek az alaptörvényi érintettségére tekintet nélkül járt el, vagy az általa kialakított jogértelmezés nem áll összhangban e jog alkotmányos tartalmával [3173/2015. (IX. 23.) AB határozat. Indokolás [53]].”

Álláspontunk

A) a Kúriai döntés Alaptörvény-ellenes, tekintettel arra, hogy

(i) az egész eljárás, mind első,- mind másodfokon az Mt. 208. §-ának értelmezése körül forgott

(ii) a másodfokú ítélet egyáltalán (!!!) nem hivatkozott az Mt. 210. §-ára

(iii) a Pp. 272. § (3) bekezdése kifejezette elő írja azt, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelemmel érdemben foglalkozni köteles, ha abban tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére

a Kúria az ügyre alkalmazandónak ítélt jogszabály értelmezése során megsértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz és jogorvoslathoz való Alaptörvényben biztosított jogát.

B) a Pp. 272. §-a nincs összhangban az Alaptörvénnyel

a Pp. megfogalmazása nem kellőképpen pontos a hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely

megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem mikor utasítható el.

5. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

Indítványozó azzal, hogy felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

6. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Az ügyben a Kúria előtt felülvizsgálati eljárás nincs folyamatban, illetve Indítványozó perújítást sem kezdeményezett az ügyben a jogorvoslat törvényessége érdekében

Indítványozó tájékoztatja a T. Alkotmánybíróságot, hogy a Kúria ítéletét 2017. május 8. napján vette át, így Indítványozó az alkotmányjogi panasz indítványát a törvényes határidőn belül nyújtotta be.

* * *

A fentiekre tekintettel ismételtlen

I. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a megsemmisíteni kért bírói döntések Alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.

II. Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytatni szíveskedjen.

Indítványozó kéri, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság a megjelölt bírói döntések felülvizsgálata során vizsgálni szíveskedjen, hogy a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 272. § megfogalmazása kellőképpen pontos tekintetben hogy amennyiben a felülvizsgálati kérelemben tartalmilag helyesen történik hivatkozás a jogszabálysértés tényére, de a megsértett jogszabályhely megjelölése téves, ezen okból a felülvizsgálati kérelem mikor utasítható el.

Mellékletek: P.1. meghatalmazás

P.2.-P.3.-P.4 : első-, másodfokú és Kúriai ítélet

P.5. Adatkezelési nyilatkozat

Kelt: 2017.július 7.

Kft.

Indítványozó képviselőtén

1

DR. KOVÁCS ELŐD ügyvéd
Kovács Előd Ügyvédi Iroda
1065 Budapest, Andrásy út 6. III/4.
H-1244 Bp., Postafiók: 749.
Tel.: 354-2330, Fax: 354-2339
Adószám: 28185550-2-42

ÜGYMUNKAM KEZDŐIRAT	
ERK:	2017 JUL 11.
Példány:	Belven:
Melléklet:	Lözet:
Ügyszám utóirány:	2 M. 460/2013/35